

Vorig jaar deze tijd werd ze weduwe. Van een pandemie was toen nog geen sprake. De week na Allerheiligen bracht ik haar het gedachteniskruisje dat tijdens de uitvaart op de kist van haar man was gelegd.

Dat het niet te beschrijven valt hoe het is om zo alleen te vallen. En dat het gemis niet vermindert. Integendeel. Maar dat het, ondanks alles, wel zal lukken om Kerstdag te vieren. 't Zal triestig zijn, maar 't zal Kerstdag zijn. Pasen was ook gelukt. Omdat ik weet wat Pasen wil zeggen, voegde ze er aan toe. Een glimlach tussen de tranen.

Haar geloof kan de gebrokenheid van haar leven natuurlijk niet oplossen. Ziekte, dood, verdriet zijn haar deel. Toch draagt zij een vreugde die het lijden overgroeit. Aan haar, en de velen gelijk haar, moest ik denken bij het lezen over deze derde zondag van de advent; de zondag die vanouds Gaudete ('Verheugt u') heet.

Centraal staat de vreugde deze zondag. Niet die van de goedkope lichte blijheid, laat staan de morele plicht. Het meest kenmerkende van de vreugde waar het in de bijbel over gaat, is dat ze zeer moeilijk is om je er van te ontdoen. Die onmogelijkheid (noch om ze te bewerkstelligen, noch om ze van je af te schudden) vind ik prachtig. Ze laat zien dat we zelf niet het laatste woord hebben, maar dat het om genade gaat...

In die zin kan Kerstmis toch vreugdevol ervaren worden. Ook al was het een schabouwelijk jaar, ook al vieren we geen liturgie in onze vertrouwde kerken en ook al zitten we met niet veel aan tafel.

En het klopt zeker dat niet iedereen dat geloof van de adventsprofeten heeft in die God die onze vreugde is. Maar God hoeft blijkbaar niet te bestaan om altijd terug te komen, las ik.

Het wordt Kerstmis. Voor de weduwe en voor u en voor mij. Voor de wereld.

Advent (3) 12 & 13 december 2020 -Gaudete!

Jesaja 61, 1-2a, 10-11 / Joh. 1, 6-8, 19-28

De contouren van datgene waarop we wachten komt in zicht.

De profeet Jesaja licht een tipje van de sluier op: 'De komende zal aan armen de Blijde boodschap brengen, Hij zal gebroken harten genezen aan gevangenen vrijlating melden en vrijheid aan allen die opgesloten zijn.' Dat deze derde zondag ook zondag van Welzijnszorg is, is daar aan gekoppeld. De christelijke bezorgdheid van Welzijnszorg om armoede uit te sluiten is geen vinger wijzen naar wat nog niet gebeurt. Er gebeuren zo veel goede dingen. Maar altijd al is het zo geweest dat nieuw leven -kerst- niet kan groeien zolang we denken dat leven ten volle voorbehouden blijft aan wie het meest ervoor betalen kunnen...

- **gebed**

God van vreugde,
Gij zijt opgelicht en hebt naam gemaakt
in het leven van mensen;
gaf hun dagen uitzicht en toekomst.
Gij hebt Uzelf uitgezaaid
in wat zij droomden en verwachtten
zodat zij konden volharden.
Begenadig ook ons -
dat wij ons laten raken
door uw bevrijdende boodschap.
Overschaduw ons met uw nabijheid,
verwek in ons uw vreugde
als een zegen die ons nooit verlaat. Amen.